

hans Mening er billig, som han sikrer sig og derefter tilbyder andre, der ere villige til at købe og give en højere Pris. Uden at jeg paa nogen Maade vil anstille nogen Sammenligning mellem den Forretning, det ærede Medlem tillægger min Svigersøn, og den, jeg nu vil nævne, forekommer det mig dog, at der for en Del Aar siden var nogle Handeler om en Del Grunde her omkring København, hvor der i Løbet af kort Tid blev tjent ret betydelige Penge, og det var vist ikke pro forma, de Penge bleve tjente. Men det ærede Medlem vil insinuere, at denne Forretning, som min Svigersøn skal have gjort den 1. og 5. Marts 1906, skulde have medført den Teaterbevilling, som Lindstrøm fik. Jeg skal her oplyse, at det var altsaa 1. og 5. Marts 1906, og 20. September 1906, altsaa over $\frac{1}{2}$ Aar efter, fremkom Ansøgning fra Selskabet „Bona“ om at faa Teaterbevilling ude i en Ejendom, der skulde opføres paa Vesterbro, og denne Ansøgning blev afslaaet. Det var altsaa Virkningen af den Forretning, det ærede Medlem tillægger min Svigersøn og uden videre tillægger mig Kundskab om og paadutter mig som Bevæggrund. Den 11. Februar 1907 — altsaa næsten et Aar efter at den Forretning var gjort — kom der en Ansøgning fra Lindstrøm, og den 9. Marts 1907 blev denne Ansøgning bevilget. Jeg tror, det vil blive svært for det ærede Medlem at faa disse to Ting satte i nogen som helst fornuftig Forbindelse med hinanden. Saa siger det ærede Medlem, at i Marts 1907 solgte en Mand ved Navn Hein en Ejendom paa Strandvejen til en Kelner, og der skulde min Svigersøn tjene 5,000 Kr., naar han kunde skaffe vedkommende en Beværterbevilling eller saadant noget. Jeg ved ikke, om det er noget, en Birkefuldmægtig ikke har Lov til: at paatage sig at skaffe en Mand en saadan Bevilling ved Forhandling med de forskellige Autoriteter, der have dermed at gøre, deriblandt Sogneraadet. Men hvorfor det skal drages frem her og lægges mig til Last, forstaar jeg ikke, først og fremmest fordi der, efter det ærede Medlems egen Fremstilling, ingen Beværterbevilling blev given, idet Sagen jo allerede standsede i Sogneraadet, og dernæst fordi Beværterbevillinger aldeles ikke sortere under Justitsministeriet, saa at jeg slet ikke, selv om jeg havde villet, havde kunnet udfærdige denne Bevilling.

Saa siger det ærede Medlem, at Forholdet med Biografteatret er ikke blevet alvorligt forsvaret. Jeg vil lige overfor det ærede Medlem og det ærede Medlem for

Ringsted (Zahle) sige, at jeg har givet det høje Ting en fuldstændig Fremstilling af de Grunde, der have ledet mig i denne Sag, og at der ikke er blevet anført nogen som helst fornuftig Kendsgerning mod nogen af de Personer, som have faaet Bevillingen. Det ærede Medlem, som, da han i forrige Uge havde Ordet, ankede over, at den unge Hennings var en nær Slægtning af Konferensraad Heide, er nu dalet ned til at sige, at det er vitterligt, at Fru Hennings er en Plejedatter af ham. Nej, det er ganske uvitterligt, thi det er hun slet ikke, det er kun en Fantasi, det ærede Medlem har. Den unge Fru Hennings er en Datter af Distriktslæge Lindegaard i Usserød, som ikke behøver at sætte sine Børn ud i Pleje og heller ikke har gjort det. Jeg kan sige aldeles bestemt, at denne Dame har aldrig været Plejedatter af Konferensraad Heide.

Saa spurgte det ærede Medlem, for at komme med en ny Insinuation, om det er rigtigt, at Fru Køhler og Hennings ikke skulle have hele Indtægten af Biografteatret, men at de kun skulle have en vis Del, medens Resten skal bruges til Forrentning af den tabte Kapital i Aktieselskabet „Oscar Køhler“. Det er fuldstændig vild, forstyrret og forrykt Fantasi.

Saa talte det ærede Medlem om Apoteket paa Frederiksberg. Det ærede Medlem udtalte, at alle havde nægtet at anbefale det og fundet, at netop Nr. 42 var et daarligt Sted. Det sidste er nu ikke rigtigt, men det er rigtigt, at de Autoriteter, der i første Række havde med Sagen at gøre, lige op til det kongelige Sundhedskollegium, fraraadede Sagen. Men netop paa det Tidspunkt var Bruddet med Sundhedskollegiet kommet, og Justitsministeriet havde faaet en Konsulent i Apotekersager, og denne fik da denne Sag som saa mange andre Sager forelagt til Erklæring, og han udtalte sig ikke imod at anlægge Apoteket paa dette Sted. Det, han gjorde gældende, var, at naar det skulde anlægges paa dette Sted, maatte man forud have Lejeforholdet i Orden. Jeg gik den Vej, jeg gik, af de Grunde, jeg anførte, da jeg havde Ordet i Gaar, nemlig, at det baade i Brønshøj og i Godthaabskvarteret havde, paa Grund af Grundejernes opskruede Fordringer, vist sig vanskeligt for Apotekerne at komme an, saaledes at paa begge Steder havde en Apoteker, der var udnævnt, været nødt til at frasige sig sin Bevilling. Jeg skal nu oplyse, at til at begynde med forlangte Byggeselskabet „Alhambra“ en Begyndelsesleje af 4,000 Kr.,